

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. София , 27.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на тридесет и първи март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Валентин Бойкинов Въззивно търговско дело № 20211001000072 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение от 02.11.2020г., постановено по търг. дело 2120/2019 г., Софийски градски съд, Търговско отделение, 8 състав е осъдил „Сцената 2018“ООД и „МПМВ“ООД да заплатят солидарно на сдружение „Музикаутор“ на основание чл. 95, ал.1, вр. с чл. 95в, ал.1 от ЗАПСП сумата от 608 лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди/под формата на пропуснати ползи/ поради нарушение на правата на авторите- членове на сродните дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от сдружение „Музикаутор“ върху всеки от обектите по чл.3, ал.1 от ЗАПСП за всяка от песните/от по 38 лева за музиката и по 38 лева за текста- литературно произведение, като е отхвърлил иска за разликата до пълния предявен размер от 8000 лева, като неоснователен.

Срещу така постановеното решение е подадена въззивна жалба от „Музикаутор“, с която се обжалва първоинстанционното решение в отхвърлителната му част до 8 000 лева, като неправилно с искане да бъде отменено в обжалваната част и вместо него постановено друго, с което предявеният иск да бъде уважен изцяло, с присъждане на разноски, по съображения подробно изложени в жалбата.

Извършена е размяна на книгата съгласно изискванията на чл.263, ал.1 ГПК, като по делото въззиваемите страни „Сцената 2018“ООД и „МПМВ“ООД са депозирали отговор на въззивната жалба, с който се заявява становище за неоснователността на въззивната жалба

по съображения изложени в отговора.

Софийски апелативен съд, намира, че въззивната жалба като подадена в законоустановения срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, е процесуално допустима. След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно изискванията на чл.235 от ГПК във вр. с чл.269 от ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Въззивната жалба е процесуално допустима – същата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, изхожда от легитимирани страни, имащи право и интерес от обжалване, насочена е срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на обжалване.

За установено от фактическа страна, настоящият състав намира следното:

Между страните не се спори, а и се установява, че „Музикаутор“ е регистриран като организация за колективно управление на авторските права на основание § 24, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗАПСП (обн. - ДВ, бр. 28 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г.) вр. с чл. 40б от ЗАПСП (отм. - ДВ, бр. 28 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г.).

Между страните няма спор, а и се установява, че организатор на събитието е ответникът “Сцената 2018” ООД и че мястото на провеждане на същото е в клуб “Маймунарника”, Борисова градина, гр. София.

По делото е представен е от ответника “Сцената 2018” ООД и е приет като доказателство приемо-предавателен протокол, подписан между него и “Ивентим.БГ” ООД, от който е видно, че в мрежата на “Ивентим.БГ” ООД са продадени 247 билета по 10 лева единична цена, на обща стойност от 2 470 лева, както и че е удържана комисионна за продажба на билети от 6% или 148,20 лева и такса за касиер на място от 108 лева.

По делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-техническа експертиза на вещо лице Й. А.. Вещото лице е дало заключение, че посочените в експертизата автори (композитори и автори на текста) - Adrian Frederick Smith, David Michael Murray, Paul Bruce Dickinson, Stephen Percy Harris и Janick Robert Gers, са носители на авторските права на процесните произведения, както към момента на извършване на нарушенията на посочената дата, така и към датата на предявяване на иска, вкл. на правото за публично изпълнение на тези произведения, като авторите членуват в организацията за колективно управление на авторски права PRS/Performing Rights Society (Великобритания) (www.prsformusic.com) и са предоставили за управление на организацията правата си за публично изпълнение на процесните произведения за територията на целия свят.

Вещото лице е дало заключение, че PRS/Performing Rights Society (Великобритания) има актуален договор за взаимно представителство с ищеца сдружение “Музикаутор”, по силата на който на българското дружество е предоставено изключителното право да разрешава използването на територията на България на правата от репертоара на PRS, като

сдружение “Музикаутор” дава писмени разрешения на ползватели на музика, събира всички такси, дължими за тези разрешения (последните включват, но не само, произведения, публично изпълнявани на живо или в дискотека, излъчвани или разпространявани по кабел). Посочва в заключението, че договорът е сключен и има правно действие от 01.06.1994 г., като цитираните права фигурират на стр. 3 от този договор.

От разпита на свидетелката Р. П.а се установява, че тя работи за сдружение “Музикаутор” от края на 2017 г. до момента, като се занимава с уреждането на авторски права, когато се използва музика по време на концерти. Казва, че е присъствала на процесния концерт на 08.06.2019 г. в клуб “Маймунарника” в Борисовата градина, заедно с колегата ѝ М. Д.. Казва, че нито един от двамата ответници не се е свързвал с ищеца за уреждане на авторски права за този концерт. Свидетелката, ползвайки записки в телефона си е дала показания, че на концерта са били изпълнени следните произведения ACES HIGH, 2 MINUTES TO MIDNIGHT, FLIGHT OF ICARUS, THE TROOPER, LORD OF THE FLIES, DANCE OF DEATH, BE QUICK OR BE DEAD, FEAR OF THE DARK, които са на известната група Iron Maiden (А. М.), чийто репертоар се представлява от английското дружество PRS, с които “Музикаутор” има сключен договор за взаимно представителство. Свидетелствала е, че голяма част от произведенията, които е изпълнявала сръбската банда “Piese of Maiden” (“Пийс ъф Мейдън”) на концерта, са ѝ познати, защото слуша такава музика. Казала е, че останалите ги разпознава, като слуша текстовете на песните и съответно ги търси в интернет търсачка google със служебен телефон и ги сверява. Направили са и звукозапис на самия концерт със служебния телефон, за да могат при съмнения да направят повторна проверка на самите произведения. Казва, че самата банда обявявала някои от песните, преди да ги изпълни, както и че е пеела на живо. Казва, че когато са отишли на концерта, не са се представили на организаторите.

Свидетелката е казала, че не може да установи дали е ползван някакъв различен аранжимент на песните или не, защото няма музикално образование, но дори и за официален аранжимент според нея, също трябва да се поискани правата от основните правоносители. Казва, че тя е чула само оригиналните произведения на А. М., които са ѝ известни и ги търсела в служебния си телефон. Казва, че песните се пеели на английски език. Казва, че доколкото няма музикално образование, не може да отговори дали по време на концерта бандата е правила импровизации и различни трактовки на песните по време на изпълнението.

Свидетелката уточнява, че не са знаели кой е организаторът на концерта, а само че се организира от “Маймунарника”. Казва, че след концерта са извадили произведенията по списък и са изпратили уведомително писмо до организатора “Сцената 2018” ООД, както и до собствениците на клуба, тъй като тези две лица носели солидарна отговорност за уреждане на авторските права. Според нея задължение на организатора на концерта е да се свърже със сдружение “Музикаутор” и че не са изпращани уведомителни писма до организатора в случая, тъй като не са знаели кой организира концерта.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна :

Предявеният иск е с правно основание Чл.95,ал.1,т.1 от Закона за авторското право и сродните му права за установяване факта на нарушението на притежаваното от ищеца авторско право, както и за осъждане на ответника да заплати обезщетение за претърпените от ищеца вреди- имуществени и неимуществени, вследствие на увреждането.

Както правилно е разяснил и първостепенният съд за да бъдат уважен предявеният иск с правно основание чл. 95, ал. 1 вр. с чл.95в, ал. 1 от ЗАПСП, следва да са налице следните предпоставки: 1) да съществува обект на авторско право, подлежащ на закрила по смисъла на чл. 3 от ЗАПСП; 2) ищецът като организация за колективно управление на права да има договор със сродни организации от чужбина за взаимно представителство на техните членове, във връзка с процесните произведения (песни – музика и текст); 3) да е налице нарушение от страна на ответника на авторското право, чиято закрила търси ищецът; 4) вреди, възникнали от извършеното нарушение за авторите на произведенията, за които ищецът претендира обезщетението; 5) размера на обезщетението.

В настоящия случай е прието за доказано, че авторите на процесните произведения (композитори и автори на текста) са именно посочените в исковата молба лица, предвид приетото заключение на съдебно-техническата експертиза, както и че

към момента на извършване на нарушенията на посочената дата, така и към датата на предявяване на исковата молба, авторите членуват в организацията PRS, с която ищцовото сдружение има сключен договор за защита на авторските права в Република България, като поради липса на жалба от ответниците в осъдителната част на решението, вкл. и установяване на предпоставките за ангажиране на отговорността им за вреди, въззивният съд при спазване на забраната по чл.271, ал.1 ГПК и доколкото е ограничен от посоченото в жалбата, не може да се занимава повторно с пререшаването на тези въпроси по начин различен от вече приетото от първоинстанционния съд.

Предвид изложеното по-горе настоящият съдебен състав намира, че по делото е доказано по безспорен начин, че ответниците „Сцената 2018“ООД, като организатор на събитието и „МПМВ“ООД, като лице стопанисващо клуб „Маймунарника“, където се е провело събитието, са нарушили авторските права на авторите на музикалните произведения, които се упражняват чрез ищцовото сдружение като отговорността и на двамата е солидарна, с оглед разпоредбата на чл.58, ал.3 от ЗАСП.

С оглед установеното от фактическа страна следва да се приеме, че за ищеца – носител на изключителното право за използване на произведението са настъпили имуществени вреди от неразрешеното му използване – пропуснати ползи от непредоставянето на правата за използването му, намиращи се в причинна връзка с нарушенията.

По изложените по-горе съображения предявеният от ищцовото дружество осъдителен иск за вреди с правно основание Чл.94, ал.1 от ЗАПСП се явява доказан по основание.

Съгласно разпоредбата на Чл.94а от ЗАПСП когато искът е установен по основание, както е в настоящия случай, при определяне размера на обезщетението съдът взема предвид и всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснати ползи и неимуществени вреди, като отчита и приходите, реализирани от нарушителя, като с ал.4на същата норма се предвижда съдът да следва да определи справедливо обезщетение, което да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото. Затова с нормата на чл. 94а от ЗАПСП е предвидено, че когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, ищецът има правото да претендира от съда обезщетение в размер между 500 лева до 100 000 лева, което се определя от съда при условията на чл.94, ал.3 и ал.4 от ЗАПСП или равностойността на предмета на нарушението по цени на дребно на правомерно възпроизведени екземпляри.

Твърдените от ищеца и доказани вреди, намиращи се в пряка причинна връзка с нарушението на ответника, са пропуснатите ползи от неполученото от него възнаграждение в случай, че беше сключен договор за публично изпълнение по време на концерт.

Необосновани са обаче изводите на първата инстанция, че за определяне размера на дължимото се на ищеца справедливо обезщетение за претърпените вреди следва да се съобрази единствено приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението на авторските права, като въззивният съд намира, че това е само един от критериите за определяне на обезщетението по справедливост, вкл. и когато обезщетението е определимо и при условията на чл. 95а от ЗАПСП.

Според чл. 95, ал. 3 ЗАПСП при определяне размера на обезщетението съдът взема предвид и всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществените вреди, както и приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението, а според, ал. 4 съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото. Тълкувайки систематично и телеологично трите разпоредби въззивният съд намира, че визираният минимален размер на обезщетението от 500 лв. е приложим не само, когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, но и когато има данни за неговия размер и той е по-малък. Няма законова логика при липса на данни размерът да е минимум 500 лв., а при наличие на такива, какъвто е и именно процесния случай- да е по-малък. До този извод води и разпоредбата на чл. 95, ал. 4 ЗАПСП, от която следва, че това обезщетение няма само репарационен характер, но и санкционен и превантивен такъв. Същевременно, от съдържанието на чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП ясно следва, че волята на законодателя е размерът на тази санкция да бъде минимум 500 лв. По тази причина ирелевантни се явяват съображенията на ответниците, че според представения по делото приемо-предавателен протокол, подписан между ответника „Сцената 2018“ООД и

“Ивентим.БГ” ООД, от който е видно, че в мрежата на “Ивентим.БГ” ООД са продадени общо само 247 билета на обща стойност от 2 470 лева, установените вреди от процесните нарушения са в по-малък размер, доколкото този размер е относим само частично към размера на определеното обезщетение, но не и към изрично признатите санкционни и превантивни функции по чл. 93, ал. 4 ЗАПСП.

При това следва да се отбележи и, че в уважените осем искиви претенции от СГС, всъщност се включват много повече от осем нарушения. Това е така, защото с всяко описано деяние всъщност са нарушени авторските права на всеки от носителите му – Б. Д., С. Х., Д. М. и Е. С., поотделно като автори на музиката и на текста на всяка една от осемте песни/като литературно произведение/.

Следователно, в предмета на всеки от осемте иска се включват по две нарушения на авторските права.

Стойността на приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението на авторските права е само един от критериите за определяне на обезщетението по справедливост и при условията на чл. 95а от ЗАПСП. Същевременно, ищецът не е претендирал по-голямо обезщетение, за да дължи съдът преценка дали е спазен минимума по чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП. Ето защо и противно на доводите на ответника няма основание за намаляване на дължимото обезщетение под минимума от 500 лева за всяко нарушение само до размера на приходите от нарушението.

Обезщетението е определимо точно при условията на чл.95а, ал.1, т.1 от ЗАПСП и е в размер на сумата от 8 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди/под формата на пропуснати ползи/ поради нарушаване на правата на авторите- членове на сродно дружество за колективно управление на права, представляван на територията на Р България от сдружение Мюзикаутор върху всеки от обектите по чл.3, ал.1 от ЗАПСП, включен във всяка песен, а именно по 500 лева за музиката и 500 лева за текста/литературното произведение/, свързани с музиката в описаните в обстоятелствената част на исковата молба.

Предвид изложеното по горе решението следва да бъде отменено в обжалваната отхвърлителна част от претендираното обезщетение в размер на 7392 лева, като вместо него следва да бъде постановено друго с което тази сума следва да бъде присъдена на ищеца. Решението следва да бъде отменено и в частта на присъдените в полза на ответниците разноски в размер на 466, 62 лева за всеки от тях, с оглед крайния изход на спора по предявените искове.

С оглед изхода на правния спор и направеното искане на ищецът следва да бъдат присъдени сторените в производството и пред двете инстанции разноски още в размер на сумата от 1 080, 68 лева/представляваща държавна такса съобразно уважената част на исковите и разноски за юрисконсултско възнаграждение/.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 02.11.2020 г., постановено по търг. дело № 2120/2019г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-8 състав, В ЧАСТТА МУ, с която са отхвърлени предявените от сдружение „Музикаутор“ срещу „Сцената 2018“ООД и „МПМВ“ООД обективно съединени иски с правно основание чл. 95, ал.1, вр. с чл. 95в, ал.1 от ЗАПСП за сумата от 7392 лева, като вместо това постановява друго :

ОСЪЖДА „Сцената 2018“ООД, ЕИК 205095011, със седалище и адрес на управление гр. София, район Средец, ул.“6 ти септември“№38 и „МПМВ“ООД, ЕИК 205402318, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“6 ти септември“№38, ет.4, ап.8 да заплатят солидарно на сдружение „Музикаутор“, ЕИК 831005050, със седалище и адрес на управление гр.София, район Оборище, ул.“Будапеща“№17, ет.4 на основание чл. 95, ал.1, вр. с чл. 95в, ал.1 от ЗАПСП още сумата в размер на 7392 лева, представляваща представляваща обезщетение за претърпени вреди (под формата на пропуснати ползи) поради нарушаване на правата на авторите – членове на сродните дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от сдружение “Музикаутор” върху всеки от обектите по чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП по всяка от песните (от по 500 лева за музиката и от по 500 лева за текста – литературното произведение), а именно: **2 MINUTES TO MIDNIGHT** – Iron Maiden (A. M.), **ACES HIGH** – Iron Maiden (A. M.), **BE QUICK OR BE DEAD** – Iron Maiden (A. M.), **CHAINS OF MISERY** – Iron Maiden (A. M.), **DANCE OF DEATH** – Iron Maiden (A. M.), **FEAR OF THE DARK** – Iron Maiden (A. M.), **FLIGHT OF ICARUS** (Live Long Beach Arena) – Iron Maiden (A. M.) и **LORD OF THE FLIES** – Iron Maiden (A. M.), извършено чрез публично изпълнение на произведенията на концерт “Iron Maiden Tribute by Piece of Maiden”, организиран от ответника “Сцената 2018” ООД и проведен на 08.06.2019 г. в клуб “Маймунарника”, намиращ се в гр. София, Борисова градина, стопанисван от ответника “МПМВ” ООД, без надлежно отстъпени авторски права

ОСЪЖДА „Сцената 2018“ООД, ЕИК 205095011, със седалище и адрес на управление гр. София, район Средец, ул.“6 ти септември“№38 и „МПМВ“ООД, ЕИК 205402318, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“6 ти септември“№38, ет.4, ап.8 да заплатят солидарно на сдружение „Музикаутор“, ЕИК 831005050, със седалище и адрес на управление гр.София, район Оборище, ул.“Будапеща“№17, ет.4 на основание чл.78, ал.1 ГПК съдебно-деловодни разноски за производството и пред двете съдебни инстанции в размер на 1 080, 68 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____